

Wytyczne do zadania problemowego
na egzamin dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego
wyznaczony na dzień 3 kwietnia 2017 r.

1. Przeprowadzenie przez Jana K. postępowania o zatwierdzenie układu w celu restrukturyzacji zobowiązań było dopuszczalne. Jan K. był bowiem przedsiębiorcą zagrożonym niewypłacalnością w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 6 ust. 1 i 3 PrRestr.

Ponadto, zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 2 PrRestr, postępowanie o zatwierdzenie układu może być prowadzone, jeżeli suma wierzytelności spornych uprawniających do głosowania nad układem nie przekracza 15% sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem. Zgodnie z art. 65 ust. 5 PrRestr, przez wierzytelność sporną należy rozumieć wierzytelność inną niż wskazana w ust. 4 tego artykułu, która została skonkretyzowana co do zakresu świadczenia dłużnika i podstawy faktycznej, w szczególności wierzytelność, co do której dłużnik został wezwany do spełnienia świadczenia, zawezwano dłużnika do próby ugodowej, wytoczono powództwo przeciwko dłużnikowi albo podniesiono zarzut potrącenia w sprawie wszczętej przez dłużnika, albo co do której toczy się postępowanie przed sądem polubownym oraz wierzytelność, o której mowa w art. 90 ust. 2 PrRestr.

W przedstawionym stanie faktycznym sporny charakter miała wierzytelność BETA S.A. w wysokości 10 000 zł, jednakże wysokość tej wierzytelności nie przekraczała 15% sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem.

2. Pouczenie udzielone Janowi K. przez Aleksandra Z. o możliwości dokonywania bez zgody nadzorca układu jedynie czynności zwykłego zarządu, a także o konieczności uzyskania tej zgody na dokonanie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu, było sprzeczne z art. 36 ust. 1 PrRestr. Zgodnie z tym przepisem, zawarcie umowy z nadzorcą układu nie ogranicza dłużnika w zarządzie jego majątkiem. Tym samym Jan K. nie był zobowiązany do uzyskania zgody Aleksandra Z. na zawarcie umowy leasingu.
3. Wierzytelność BETA S.A. nie podlegała umieszczeniu w spisie wierzytelności, lecz jako wierzytelność sporna w rozumieniu art. 65 ust. 5 PrRestr powinna zostać umieszczona w spisie wierzytelności spornych w kwocie 10 000 zł.

Wierzytelność TRAKT S.A. podlegała umieszczeniu w spisie wierzytelności w wysokości 4 500 zł. Kwota ta obejmuje część czynszu najmu za luty 2017 r. określonego proporcjonalnie do dnia układowego tj. za 7 dni lutego 2017 r. (7 dni lutego stanowi 1/4 część całego okresu rozliczeniowego, co odpowiada kwocie czynszu w wysokości 4 500 zł). Zgodnie bowiem z art. 77 ust. 1 PrRestr, wierzytelność za okres rozliczeniowy, w trakcie którego zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne, w szczególności z tytułu czynszu najmu lub dzierżawy, podatków lub składek na ubezpieczenia społeczne, ulega z mocy prawa proporcjonalnemu podziałowi na część traktowaną jak wierzytelność powstała przed dniem otwarcia postępowania oraz część traktowaną jak wierzytelność powstająca po dniu otwarcia postępowania. Art. 189 ust. 2 PrRestr stanowi natomiast, że w postępowaniu o zatwierdzenie układu uznaje się, iż skutki otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego powstają z dniem układowym, o którym mowa w art. 211.

4. Układ został przyjęty.

Zgodnie z art. 217 ust. 1 PrRestr, układ jest przyjęty, jeżeli za jego przyjęciem wypowie się większość wierzycieli uprawnionych do głosowania nad układem, mających łącznie co najmniej dwie trzecie sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem. W przedstawionym stanie faktycznym za układem głosowała większość uprawnionych do głosowania wierzycieli umieszczonych w spisie wierzytelności, tj. trzech wierzycieli (PBR sp. z o.o., BUDEX S.A. oraz AREX S.A.), których łączna suma wierzytelności wynosiła 90 000 zł. Wysokość wszystkich wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem wynosiła natomiast 94 500 zł.

5. Aleksander Z. błędnie pouczył Jana K. o tym, że przyjęcie układu skutkuje wygaśnięciem jego uprawnień i obowiązków dotyczących układu.

Zgodnie z art. 224 ust. 1 PrRestr, od dnia wydania postanowienia w przedmiocie zatwierdzenia układu do dnia jego uprawomocnienia nadzorca układu wykonuje uprawnienia nadzorcy sądowego. Przepisy art. 36 ust. 2 i 3, art. 37 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Następnie, zgodnie z art. 171 ust. 1 PrRestr, z dniem uprawomocnienia się postanowienia zatwierdzającego układ, nadzorca albo zarządca obejmują funkcję nadzorcy wykonania układu, chyba że układ stanowi inaczej.

Skoro w opisanym stanie faktycznym propozycje układowe dotyczyły wyłącznie zmniejszenia wysokości i odroczenia terminów wykonania zobowiązań, to zastosowanie powinien znaleźć art. 171 ust. 1 PrRestr o objęciu przez nadzorcę układu funkcji nadzorcy wykonania układu. W myśl ust. 2 art. 171 PrRestr, do nadzorcy wykonania układu przepisy o nadzorcy układu, z wyjątkiem przepisów o konieczności zawarcia umowy, stosuje się odpowiednio. Przepisy art. 28-30 stosuje się odpowiednio. Ponadto zgodnie z ust. 3 art. 171 PrRestr, nadzorca wykonania układu raz na trzy miesiące składa do sądu sprawozdanie dotyczące wykonywania planu restrukturyzacyjnego oraz wykonywania układu. Informację o złożeniu sprawozdania obwieszcza się.

Niezależnie od tego, zgodnie z art. 173 ust. 1 i art. 176 ust. 1 PrRestr, nadzorca wykonania układu może wystąpić do sądu restrukturyzacyjnego o zmianę lub uchylenie układu. Na podstawie art. 172 ust. 1 PrRestr, nadzorca wykonania układu jest też uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o wydanie postanowienia o wykonaniu układu.